

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXIII. De Arianis Constantinopoli, qui & Psathyriani sunt dicti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

διηρέθησαν· καὶ τοῖς τέττας εἰς μίαν μάνιον
διαισχεστήχασιν· ἀλλοι γὰρ ἀλλως οὐκ ἐπαρ-
χίας, καὶ μόνον τοῖς μηδεὶς, ἀλλ ἕδη τοις τοῖς
ἔδραις Θύμερον, οὐ τοῖς ἐτέρων οὐτε λαβῶν
λαφερέσιμοις, πῃ μὴν διακείνοντες, πῃ δὲ καὶ
Ἐπιγυμνώτας.

A*le* d*irempti* s*unt*: & s*uper* h*ac* re n*on* una
d*untaxat* e*st* i*nter* il*los* d*ivisio*. Al*ii*
en*im* al*iter* p*er* d*iversas* Pro*vincias* ob*s*
-*ervant*e*s*, n*ec* de m*ense* s*olum*, s*ed*
et*iam* de die*b*us he*bdomadis*, & de
al*ii* par*vi* momenti re*b*us i*nter* se di*f*
-*sentient*e*s*, al*ibi* qu*idem* separat*um* col*lect*
-*as* ag*unt*, al*ibi* mutua commun*ione*
junguntur.

KεΦ. κγ'.

Περὶ τῶν δὲ κακῶν πολεῖς ἀρεταῖς, τῶν δὲ φιλοποιίαις
μετασχηματίζεται.

CAP. XXIII

De Arianis Constantinopoli, qui & Psathyriani sunt dicti

Sed & inter Arianos dissidia exstite-
runt ob hujusmodi causam. Contentiose questio-
nes quæ quotidie apud illos agitabantur, sermones illorum ad
absurdas quasdam sententias perduxe-
runt. Nam quoniam creditum sem-
per fuit in Ecclesia, Deum Patrem esse
Filii Verbi; orta est inter eos quatio,
possetne Deus etiam, antequam Filius
subsisteret, vocari Pater. Cum enim
Dei Verbum non ex Patre genitum es-
se, sed ex nihilo substituisse affirmarent,
in primo ac summo fidei capite prolapsi,
merito in absurdam de nudo vocabulo
disputationem inciderunt. Dorotheus
igitur Antiochiā ab illis accersitus, Pa-
rem nec esse nec vocari posse dixit,
nisi existente Filio. Marinus vero,
quem ante Dorotheum ex Thracia evo-
laverant, opportuna occasione arrepta:
gre enim terebat quod Dorotheum si-
prætulissent: contrarie sententiae pa-
ocinium suscepit. Hac de causa dis-
cendum inter illos exstitit: & ob supradic-
am voculam separati, seorsum sing. li-
collectas agere cœperunt. Et si qui-
em qui sub Dorotheo erant, in suis
dibus mansere: qui vero Marinum
quebantur, strœctis sibi privatis ora-
tris, conventus in illis celebrarunt;
trem semper fuisse Patrem asseve-
rantes, etiam cum Filius non existe-
re. Hi porro cognominati sunt
athyriani, propterea quod Theodo-
si quidam natione Syrus, Psathyro-
la, id est placentarum venditor, istud
magacertime defendebat. Horum
unionem secutus est etiam Selenas
orthorum Episcopus: vir ancipiti ge-
re natus. Nam paterna quidem ori-
ce Gotthus: materna vero Phryx
Atque idcirco utraque lingua ex-

O o i

VALENT. JUN.
& THEODOSIUS.

292

Socratis Historiæ

Pedite docebat in Ecclesia. Porro etiam Arianis cunctis fidibus etiam ēdīdōσκε^η καὶ οὐτοῦ μικρού σερον διηρέθησαν, μαρίν τεργ^η ἀγάπην διενεχθέντοι, οὐ αὐτὸς εἰς Πτοσκοπήν τῆς φέσαις περιέβησαν. οὐτοις οὐδὲ θρησκείας, ἀλλὰ τοῖς περιεργίας μικροψυχίαις, ἐπολέμουν ἀλλήλοις, τῷ γότθων περιέβησαν τῷ αγαπῶν. διὸ τοῖς τῷ ιτσού αὐτοῖς κληρικῶν, μιστήσαντες τηλικόν κανοδέξια, τεχθεῖσαν μάχην αὐτοῖς, διποσάντες αὖτοις τῇ ομορφίᾳ πιστεῖσαν τεχθεῖσαν δρεπανοῖς μὴ δὴ Πλήρης τεικονιτάπεντες ἔτη χωρισμένες αλλήλων, ὑσεργον οὐτὶ τῆς οὐαλείας θέντες δοσίς, τὸν οὐαλείαν τοιχοποιήσαντα, τῆς Φιλονεκίας ἐπαύσαντο, καὶ πινθετούσας εὔμονος οἰσταντες, μιδέπολες μημονταῖς κεφαλαῖς, διὸ ἐχωείσοντο τετοῦ μόνη τῇ κανταύνης πόλει ποιῆσαι δεδιώτας οἱ γὰρ ταῖς ἀλλαῖς πόλεσιν εἴπερ καὶ πολεμέσιν οὐτες, Πτημένεσι χωρίζομενοι ταῦτα μὴν καὶ πειτεὶ τὸν δρεπανοῖς διαιρέσει.

CAP. XXIV.

Qualiter Eunomiani quoque inter se divisit, variisque nominibus ex auctorum suorum vocabulis appellati.

Ed neque Eunomiani absque intetino dissidio permanerunt. Nam ipse quidem Eunomius, ab Eudoxio qui ipsum Episcopum Cyzici ordinaverat, jampridem sese abjunxerat, causatus quod Aetium praceptorum suum ab Ecclesia ejectum minime suscepisset. Hi vero qui ab illo cognomen traxerunt, varias in partes postea discissi sunt. Primum enim Theophronius quidam Cappadox, qui disputandi artem ab Eunomio didicerat, & Aristotelis categorias, librumque de interpretatione leviter duntaxat attigerat, cum libros quosdam compofuisset, quos de exercitatione mentis inscripsit, in odium suorum incurrens tanquam lecte sua delortor, ab illis ejectus est. Qui postea seorsum ab illis collectas celebrans, heresin suo nomine nuncupatam reliquit. Deinde Eutychius quidam Constantinopolitanus levem quendam controvèrtiam

C

Κεφ. ηδ^η.

Ως καὶ Ιουριανοὶ πρόστιτοι οὐτοις οὐτοις, οὐτοις οὐτοις πρόστιτοις μιας ἐκ τῆς προτερανής οὐτων κατηγορούμενοι.

Αλλὰ μὴν, εδὲ οἱ διποσάντες μεριδήκαστιν αὐτὸς μὴ γένομαι, οὐδὲ περέτερον εὐδοξεῖς τῷ χριστιανῷ αὐτὸν ἐποιοπον κατέχεται οὐτοις, περέφασιν λαβῶν, ὅπερ αἴτιον οὐτοις διδάσκαλον ἐκβληθέντα τὸ περιεργόν, οἱ δὲ αὐτοὶ αὐτοὶ, εἰς διάφορους διηρέθησαν περιέτον μὴν γὰρ θεοφράστης καππαδόκης, τῶν εὐνομιῶν τὰ ἐρικάπαδιθεῖς, καὶ ταχυμερῶς τὰς δριστέρας καληγοείσας καὶ τὸ τοῖς ἐρμηνείας καταστάσιας, σωτάξας βιβλία τοῖς της γραμμίσιας τῷ επέχραψε, περισσοχθίσας τὸν αὐτὸν ὄμοιορίσκοις, οὐδὲ διποσατήσας τῷ ἐκβεβληται καὶ περιασθέντας αὐτοῖς, αφ' οὗτοῦ ἐπώνυμον αἴρεσιν καθαρίσπει καὶ σὺ τῇ κανταύνην τούτην τις ἐπιψήσει ζητήματος ἐχειλί